

Cal un canvi de model productiu

CCOO, buscant sortides a la crisi

Enrique Rodríguez

“Ens mobilitzarem davant qualsevol ERO d'empreses que no presentin un pla de viabilitat”

Estrenes un mandat que coincideix amb una lluita prioritària, enfrontar-se a la crisi. Com ho farà CCOO?

En primer lloc, encapçalant, com ho fa CCOO, la mobilització social, fent propostes per buscar solucions a les causes que han provocat aquesta crisi, tenint molt clar que no l'hem de pagar els treballadors i treballadores. Per aquest motiu, allà on tenim presència exigim que es garanteixi l'atenció i la protecció social a les persones que quedin a l'atur, que s'ampliïn els recursos per fer front als riscos d'exclusió social, etc. Alhora, estarem en contra i ens mobilitzarem davant qualsevol ERO d'empreses que no presentin un pla industrial i de viabilitat. També treballant des del Consorci per a l'Ocupació i la Promoció Econòmica del Vallès Occidental, aprofitant aquests recursos per suavitzar l'impacte d'aquesta crisi en els treballadors i treballadores i en la ciutadania d'aquesta comarca.

Quins són els teus principals objectius per aquest nou mandat?

No són altres que els aprovats en el pla d'acció del 9è Congrés de CCOO del Vallès Occidental, que en síntesi serien continuar millorant l'atenció als afiliats i afiliades, continuar aprofundint en la coordinació amb els sindicats comarcals, sobretot en els aspectes relatius a l'acció sindical. Reforçar l'assessorament sindical, i introduir noves matèries com la salut laboral. Tenir equips d'atenció permanent per als treballadors i treballadores de la

Enrique Rodríguez Ruiz és secretari d'Organització i Recursos de CCOO del Vallès Occidental. Nascut el 1969 i afiliat des del 1986, va ser secretari general de la Secció Sindical de Sony entre 1995 i 2004. També ha estat secretari d'Organització i Ocupació de CCOO de Terrassa i d'Acció Sindical de CCOO del Vallès Occidental.

petita i mitjana empresa, etc., sempre en vistes de la màxima optimització possible dels recursos per aconseguir els millors resultats sindicals.

Serà possible incrementar l'afiliació a CCOO? Si és així, com?

Aquest és un dels objectius que ens hem marcat per aquest mandat; per això, és essencial treballar conjuntament amb els sindicats comarcals i, sobretot, ampliar la relació amb les seccions sindicals, així com millorar l'atenció als nostres afiliats i afiliades en matèria d'assessorament sindical i jurídic, en formació, en l'atenció dels delegats i delegades, etc. També treballarem per continuar enfortint la cooperació i aconseguir millors resultats sindicals, amb l'objectiu de garantir els drets dels nostres afiliats i afiliades, com a sindicat confederal que som i que defensa els interessos generals de la classe treballadora i dels ciutadans i ciutadanes.

De quines novetats a llarg o a curt termini gaudiran els afiliats i afiliades en els propers quatre anys?

Durant aquest mandat continuarem treballant en la dignificació dels locals sindicals de la comarca, posarem en funcionament novetats en l'assessorament en matèria de salut laboral, també, i aprofitant el canvi de logotip, renovarem i reforçarem la web de CCOO del Vallès Occidental. Serà més interactiva i tindrà espais d'accés exclusiu per als afiliats i afiliades. Crearem en aquest mandat el Comarca digital, una publicació que

volem fer arribar als afiliats/ades amb una periodicitat menor que el Comarca, que reben a casa ara amb una periodicitat bimensual. El contingut d'aquesta nova edició serà de més actualitat. I en general reforçarem els mitjans telemàtics que ens permetin tenir línies de contacte de doble sentit.

I per acabar, com es concilia la vida familiar i la personal, dues bessones de mesos, estudis... i la laboral, amb la responsabilitat i la feina que comporta un càrrec com el teu?

Primer, donant prioritat a la família i la feina. Això m'obliga a llevar-me d'hora i no acabar la jornada fins ben tard, i no vull dir només la jornada laboral, els biberons, fer la bugada, després els estudis... L'Eva i jo no fem altra cosa que no hagin fet tradicionalment les dones, i que majoritàriament encara continuen fent. En el nostre cas, tots dos ens fem càrrec de les nostres responsabilitats de pare i mare, i això ens permet treballar i continuar estudiant tots dos, encara que a un ritme més baix del que portàvem abans de tenir les filles. Però sobretot ens permet gaudir-ne. Actualment, i gràcies a la incorporació de la dona al mercat de treball, tenen més sentit per a nosaltres (tot i que sempre n'hem sigut conscients) les reivindicacions de CCOO i de la classe treballadora per assolir mesures que ens permetin conciliar la vida laboral amb la personal i la familiar.

Coordinació: Secretaria de Comunicació CONC

Consell de Redacció:

Maribel Ayné, Rafael Espinosa, Genaro Jiménez

Direcció: Josep Maria Guiu

Correcció: SL

Maquetació: Anna M. Segura Cintas

Redacció: Rambla, 75, SABADELL

c/e: voccidental1@ccoo.cat

editorial

Prioritat, l'atenció a les persones

L'últim període ha estat marcat per les mobilitzacions en defensa de l'ocupació i la indústria, per la defensa d'un únic Servei Públic d'Educació de qualitat i per la celebració del 8 de Març, Dia internacional de la dona treballadora.

El passat 26 de febrer, quatre mil treballadors i treballadores es van manifestar pels carrers de Sabadell per defensar l'ocupació, la protecció social de les persones aturades i l'exigència als governs i la patronal d'un nou model econòmic i social basat en el coneixement, l'ocupació de qualitat i els drets de ciutadania.

La gran manifestació del dissabte 14 de març a Barcelona i la vaga d'ensenyament celebrada el dijous 19 de març, que va acabar amb una gran manifestació fins a la plaça de Sant Jaume, així com moltes mobilitzacions d'empreses en defensa de l'ocupació i en alguns casos de la seva continuïtat, deixen ben clar la fortalesa del nostre sindicat i de les seves propostes per sortir de la crisi i per atendre totes les persones en atur.

El 8 de Març, com no pot ser d'una altra manera, és un moment de reflexió i de balanç dels avenços aconseguits en matèria d'igualtat de les dones en els centres de treball i en la societat, en la vida quotidiana. Però sobretot és la renovació del nostre compromís de continuar lluitant, treballant sindicalment a través de l'acció sindical sectorial i territorial per assolir la igualtat real i efectiva de les dones treballadores.

Les diferents mobilitzacions d'empreses en lluita, comarcal, d'ensenyament, de Catalunya, ens han de servir per fer arribar amb més força les nostres propostes concretes per actuar davant la crisi. No podem sortir de la crisi amb més injustícia social, i hem d'estar preparats –és clau la formació professional– per sortir-ne amb un nou model econòmic, més eficient, més sostenible, amb innovació i amb ocupació de qualitat.

Tenim propostes concretes i estem treballant de manera continuada en l'àmbit local i comarcal, a través dels diferents instruments territorials –pactes territorials, taules de seguiment dels fons estatals d'inversions locals, Consorci per l'Ocupació del Vallès Occidental–, i hem exigint als ajuntaments l'esforç pressupostari necessari perquè cap persona aturada i sense subsidi quedi exclosa de la protecció social.

La nostra intervenció sindical al territori és imprescindible per donar resposta, solucions concretes, a les persones en atur i aportar propostes per a una sortida laboral i social de la crisi.

La seguretat a la feina no pot passar a un segon pla

Malalties professionals, objectiu congressual

En l'últim congrés de la Unió vam decidir "posar l'accent en el reconeixement de les malalties professionals", com un dels elements centrals del nostre treball en l'àmbit de la salut laboral.

Ens trobem en un moment marcat per la crisi econòmica, en què tots els elements de les relacions laborals es troben segurament condicionats a la continuïtat dels llocs de treball. Per aquest motiu hem de ser més exigents que mai amb tot allò que té a veure amb la seguretat laboral. No podem permetre que la seguretat laboral passi ara a un segon pla i deixi de ser un eix central de les nostres reivindicacions laborals. La seguretat en el treball és un objectiu fonamental de la nostra lluita. Aprofundir en el desenvolupament de tots els elements que la conformen és, més enllà d'un mandat congressual, un deure sindical.

CONSCIENCIACIÓ

Les implicacions que té avui dia el reconeixement d'una malaltia laboral –ja sigui en la declaració d'una incapacitat temporal (IT), per la diferència en la base de càlcul de la prestació consegüent, o pel que pot comportar de revisió de tots els elements i condicions que conformen el lloc de treball, i per tant en la millora de les condicions de treball d'un o de milers de treballadores i treballadors– fan per si sols que aquest objectiu pagui la pena. En aquest treball ens tocarà saber i fer saber, és a dir, conscienciar-nos i conscienciar del que són i impliquen les malalties professionals i dels drets que tenim i que ens assisteixen. La percepció del salari és, sens dubte, part de la contraprestació al nostre esforç i dedicació, però no podem consentir que sigui l'únic; els treballadors mereixem rebre benestar personal, hem de gaudir dels assoliments aconseguits amb el nostre esforç, i això passa, indiscutiblement, per tenir garantides en el nostre lloc de treball unes òptimes condicions laborals. La salut del treballador no pot convertir-se en el peatge per pagar a l'autopista del mercat laboral, i així ha d'assumir-ho l'empresari i reflectir-ho en la seva agenda com a prioritari. En aquest punt, la formació dels nostres delegats de prevenció, però també la pressió que com a sindicat exercim

La salut dels treballadors i treballadores ha de ser un tema prioritari per als empresaris

en la societat en el reconeixement de la importància de les malalties professionals, és fonamental.

LES UNITATS DE SALUT LABORAL

Fa un moment parlàvem de la importància del treball sindical per al reconeixement de les malalties laborals, de la importància del seu reconeixement concret o social, tant com de les seves implicacions com a dret individual o col·lectiu. En tots aquests casos, el paper de les unitats de salut laboral és molt important, encara que a dia d'avui el seu paper sigui només d'assessorament. Doncs bé, actualment, en tota la comarca del Vallès Occidental únicament hi ha una Unitat de Salut Laboral, que està situada a Sabadell i depèn de l'Ajuntament. Avui mateix, aquesta unitat, llevat d'error o omissió, manca del professional mèdic responsable i, per tant, no està operativa. Resulta inajornable, doncs, exigir a l'Administració que assumeixi un compromís real amb els treballadors i doti la comarca no només del nombre necessari d'unitats de salut laboral, sinó dels mitjans logístics i de personal que les facin realment efectives.

Cal un canvi de model productiu

CCOO, buscant sortides a la crisi

El 26 de febrer més de 4.000 persones de tota la comarca ens vam manifestar a Sabadell, per exigir mesures concretes per fer front a la crisi. Dues setmanes més tard érem 50.000 de tot Catalunya els que ho fèiem.

Considerem insuficients les mesures que s'han pres fins ara, la profunditat de la crisi obliga a fer quelcom més que posar pegats i esperar que el pas del temps faci la resta, cal un canvi de model productiu i actuar per orientar-lo cap allà a on convé al conjunt de la societat i no als interessos d'uns quants. Ha quedat palès que deixar fer al mercat lliurement, sense controls ni direcció per part dels poders públics, pot ser molt beneficiós per a alguns i portar tothom a un carreró sense sortida.

Alguns ja han passat de la sorpresa inicial i tornen a donar les receptes de sempre, que són més del mateix del que ens ha portat a la situació actual. Tornem a sentir que cal abaixar els impostos (els seus), mentre és més necessari comptar amb recursos per impulsar l'economia des del sector públic i per atendre les creixents necessitats dels afectats per la crisi. Tornen a parlar d'abaratir l'acomiadament i no trigaran gaire a demanar retallar l'"excessiva" despesa en prestacions de l'atur o a reprendre l'ofensiva contra el sistema públic de pensions. Alhora, són incapaços de donar un sol argument que expliqui la crisi com a conseqüència de la legislació laboral, no tenen cap solució per a les persones aturades més enllà de parlar de la "cultura de l'esforç" o intenten amagar que els fons privats de pensions han

Manifestació unitària a Sabadell el 26 de febrer passat

patit pèrdues que no hi ha hagut en el sistema públic.

ELS TREBALLADORS, NECESSARIS

Davant d'aquesta situació, hem de deixar clar que els treballadors i les treballadores no només no tenim la culpa de la crisi, i que seria un error des del punt de vista econòmic intentar fer-nos-la pagar. Som necessaris no només per produir, sinó també per estirar del consum com a motor de la reactivació.

Des de CCOO continuarem sent conseqüents amb el que diem i el que fem, ens trobaran per buscar sortides a la present situació, en les empreses amb dificultats reals que sabem que existeixen i en les administracions, perquè dins de les seves possibilitats actuïn en aquest sentit. No volem servir, però, per fer operacions cosmètiques constants que busquen més la fotografia a la premsa que no pas aplicar mesures,

menys encara perquè empreses amb vocació de xantatgistes facin el seu agost aprofitant la situació.

Tornarem a mobilitzar-nos tantes vegades com calgui en defensa de les nostres propostes:

- Mantenir i millorar el poder adquisitiu dels salaris, especialment en els sectors de baixos salaris estructurals.
- Garantir la protecció social als desocupats, així com la formació necessària per poder-se reincorporar al mercat laboral.
- Ampliar els recursos de les administracions locals per fer front als riscos d'exclusió social.
- Rebutjar tots els expedients d'ocupació injustificats o que no estiguin acompanyats d'un pla de futur.
- Facilitar el crèdit a les famílies i a les empreses, especialment per part de les entitats amb seu a la nostra comarca (Banc Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Sabadell).
- Promoció d'habitatge públic i mesures per evitar que hi hagi famílies que puguin quedar-se al carrer.
- Avançar cap a un model socialment i ambientalment sostenible, amb ocupació de qualitat i projecció de futur.

En definitiva, continuarem exigint polítiques per sortir de la crisi i, mentrestant, per donar resposta a les persones que més en pateixen les conseqüències.

Eina necessària per garantir una feina de qualitat

La formació professional, una opció de futur

Tots els estudis i les dades mostren que el nivell d'inserció laboral dels titulats en Formació Professional (FP) és molt elevat, per sobre el 90%, i que la majoria ho fa en la seva especialitat i en els sis mesos següents a la finalització dels estudis. En segons quines especialitats, l'entrada al món laboral es produeix abans de finalitzar els estudis i els abandonen. Aquest fet és el que podríem anomenar "fracàs per excés d'èxit".

BAIXA ESCOLARITZACIÓ

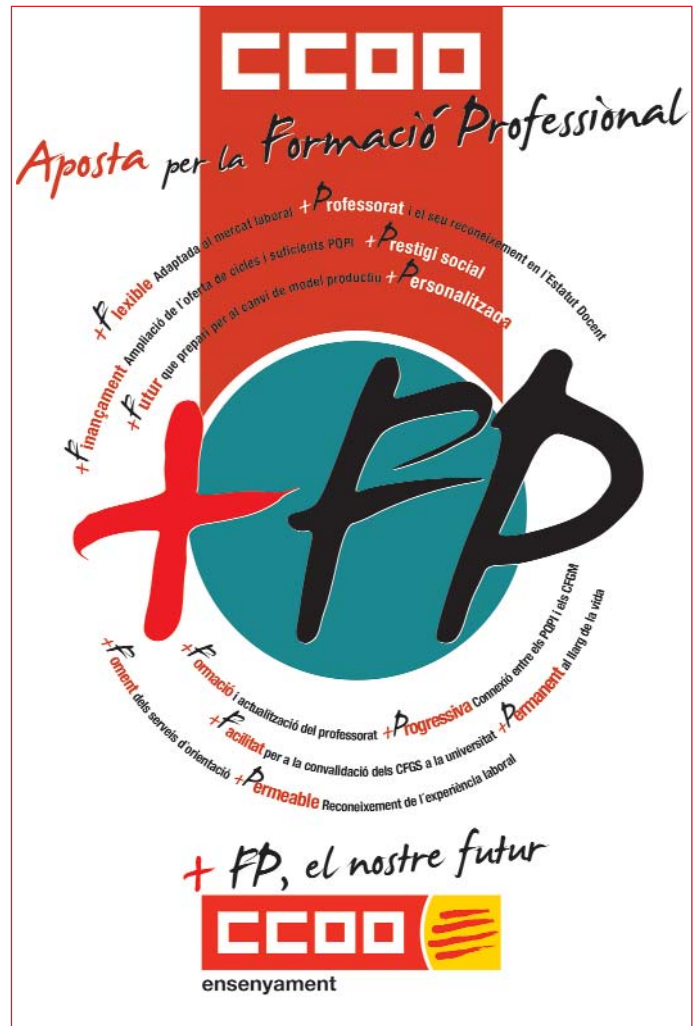
Tot i aquestes dades, també sabem que les taxes d'escolarització del sistema educatiu català són homologables a la resta de països europeus en tots els nivells excepte en formació professional, malgrat la demanda de tècnics de grau mitjà i de grau superior del nostre sistema productiu.

Diverses causes poden explicar aquest fet. En podríem destacar dues, per sobre la resta.

1. La FP es continua considerant com una via subalterna, adequada per a qui no vol o no pot estudiar i, per tant, mancada de prestigi social.
2. L'orientació professional i acadèmica que es dona als alumnes de secundària i a les seves famílies sol ser parcial i desconexada de les veritables potencialitats de la FP.

ACREDITACIÓ PROFESSIONAL

Cal tenir clar que la FP és una via acadèmica de formació però, sobretot, és una via de qualificació professional. La mateixa llei preveu la integració dels tres sistemes de formació (inicial, ocupacional i contínua), de manera que facilita la carrera professional. És a dir, qualsevol treballador o treballadora pot acumular a la seva motxilla la formació que adquireixi per vies formals, no formals o mitjançant la seva experiència en el món laboral, i reconèixer, posteriorment, aquesta formació i experiència per la

via de les acreditacions professionals. Aquestes acreditacions permeten la inserció laboral, la millora de l'ocupació o la reorientació professional.

Finalment, i ara més que mai davant l'actual situació de crisi, hem d'entendre la formació professional com l'eina necessària per dotar-nos d'un nou model productiu, basat en la innovació i el coneixement. La FP és la via imprescindible per formar professionals qualificats, per garantir una feina de qualitat a més treballadors i treballadores i per oferir a les empreses uns recursos humans preparats. La FP, doncs, és clarament una opció de futur.

Si els éssers vius evolucionen, les societats també?

Darwin i les teories socials

Aquest any es parlarà molt de Charles Darwin, en el 200 aniversari del seu naixement, i de la seva teoria de l'evolució de les espècies. La seva descoberta va significar una gran transformació en la forma de veure el món, i no només un avenç científic.

A les teories que explicaven per què les coses eren com eren en un moment donat (com la llei de la gravetat de Newton), s'hi afegia des de llavors una nova dimensió, la de com canvia tot amb el decurs del temps. Si fins i tot els éssers vius evolucionen, com negar les transformacions de les societats? Ja abans s'havien for-

mulat teories que feien de la dialèctica (és a dir, del canvi) un factor bàsic de les societats, però les teories de Darwin comporten un reforçament d'aquestes concepcions, entre les quals hi ha la de Karl Marx, per a qui totes les societats estan en un procés de canvi constant ocasionat per la confrontació d'interessos entre les classes dominants i les explotades de cada període històric.

SELECCIÓ NATURAL

Més endavant hi ha hagut intents, des de posicions conservadores, d'apropiar-se de la teoria de Darwin per justi-

ficar la posició de cadascú en la societat, com a fruit d'una mena de selecció social que feia que els més preparats fossin els triomfadors. Intentar fer servir una teoria en què els canvis són el fonament del model per justificar que tot continuï igual no podia reeixir. Potser per això s'explica que ara els sectors més conservadors hagin passat de la idea de l'apropiació de la teoria a la de combatre-la, i hi hagi aquest afany per donar ales a la idea insostenible del disseny intel·ligent, una versió modernitzada del creacionisme que la teoria de l'evolució va fer miques fa 150 anys.

Adéu a Pepe Rubianes

Ara fa cinc anys que ens vas rebre al teu camerino del teatre Club Capitol de Barcelona. Per a nosaltres va ser tot un luxe. Un actor de renom, un director d'èxit, un humorista compromès ens dedicava la salutació d'obertura i ens encoratjava a continuar treballant en el 8è Congrés de CCOO del Vallès Occidental.

Et vas presentar davant nostre igual que l'home íntegre i proper que deixaves veure en els teus espectacles. Afable, meticulós en la feina, rigorós amb els teus principis i un to de, sé que tu ens permetes l'expressió, "cat-

xondo" mental, sense cap gram de frivolitat a l'hora de fer denúncia pública o privada de qualsevol injustícia i, aquí, ens vas enamorar definitivament.

Amic Rubianes, ens has deixat, t'hem perdut i els homes i les dones de CCOO lamentem profundament la teva mort. Però la grandesa de l'home i l'artista compromès i solidari que has sigut hi continua sent, i ens fas riure, somriure, pensar, amb un pessic al cor, mentre veiem,

recordem i a voltes, fins i tot, intentem imitar aquell segell teu tan personal, tan únic com ets tu i la teva obra. Estimat Pepe, moltes gràcies.

Podeu veure el vídeo del Pepe Rubianes en el nostre web comarcal www.ccoo.cat/vallesoccidental.

Sopar, conferència i taller

Celebració del Dia de la dona treballadora

Amb més de 150 persones, CCOO obria els actes de commemoració del 8 de Març d'enguany. Un any més, el nostre sopar es va omplir de solidaritat i de reivindicacions. Solidaritat amb el poble palestí i solidaritat amb les dones àrabs que viuen a Israel. A aquestes dones anirà destinada l'aportació íntegra de tots els bons solidaris del sopar, que es gestiona a través de la nostra Secretaria de Pau i Solidaritat, amb col·laboració amb l'ONG WAC d'Israel. I un any més, la nostra crida per la igualtat salarial, per la igualtat d'oportunitats, per un nou model productiu i pel fet de treballar per la igualtat, també contribuirà a sortir de la crisi. La conferència "Treball, gènere i cultura" va anar a càrrec de Dolors Comas d'Argemir i Cendra, doctora en Filosofia i Lletres per la UB i catedràtica

d'Antropologia Social i Cultural de la URV.

La Dolors va fer un recorregut cronològic des d'una visió antropològica i social de les representacions dels diferents rols humans. La diferència entre sexe i gènere va quedar palesa per a tothom, i una vegada més, ens van demostrar amb dades que hem avançat molt però que, com que encara falta molt camí per recórrer, no podem oblidar que la lluita ha de ser diària.

I per concloure les activitats del 8 de Març de 2009, trenta persones es van posar en mans del sociòleg, investigador, formador en gènere i masculinitat i membre d'AHIGE, Associació d'Homages per la Igualtat de Gènere de Barcelona, Paco Abril, per "desfer les imaginacions sobre el fet de ser home o dona".

Sopar solidari amb el poble palestí i les dones àrabs d'Israel

Amb un taller carregat de dinàmiques molt participatives, amb un ventall de participants disposat a aprendre i compartir, Abril va demostrar que, a banda de les diferències biològiques, no hi ha cap altre element que separi homes i dones, i que els tòpics els han establert les societats patriarcals.

Fou alcalde de Sabadell entre 1979 i 1999

En memòria del company, de l'amic i de l'alcalde Toni Farrés

El passat 14 de febrer vam acomiadar en Toni Farrés, que va morir un dia abans després de lluitar amb dignitat contra un càncer als pulmons. Ens ha deixat el primer alcalde democràtic de Sabadell, que amb un bon equip de companys i companyes del PSUC, i després d'Iniciativa per Catalunya, va liderar la transformació territorial i social de Sabadell, i que va ser, i ho serà, un referent imprescindible del municipalisme català.

El Sabadell d'avui és la ciutat que van imaginar, dissenyar i construir en Toni i els seus respectius equips, la ciutadania i les seves entitats i associacions. La seva capacitat, tenacitat, honestetat, generositat, proximitat amb les persones i el coneixement de les necessitats, i sobretot la seva ètica en relació amb la gestió pública, fan d'en Toni Farrés una de les persones més importants de Sabadell de tot el segle xx.

Toni Farrés parla en un acte de la campanya d'eleccions autonòmiques del 1980

Acomiadem també el company sindicalista de la UH, l'advocat laborista de CCOO, un dels companys i companyes que van començar a construir el que és ara aquest gran instrument que és CCOO del Vallès Occidental, Catalunya i Espanya.

Tu, company i amic Toni, sempre seràs amb nosaltres. Has sigut i ets un referent sindical, social i polític per als treballadors i treballadores i la ciutadania de Sabadell i de la comarca del Vallès Occidental.

Toni, el teu discurs de comiat de l'Alcaldia (30 de juny de 1999) va acabar així:

"... He conservat la fe en el combat irrenunciable per una societat més justa, més lliure, més igualitària, més solidària i més feliç". CCOO continua treballant cada dia per aquesta societat més justa i feliç.